



*WELKOM IN FOUR WAY:
het door de tijd vergeten stadje*

(Welcome to Four Way: The Town That Time Forgot)

Blijspel in twee bedrijven

door

KENT R. BROWN

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WELKOM IN FOUR WAY: het door de tijd vergeten stadje - Welcome to Four Way: The Town That Time Forgot** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KENT R. BROWN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 1993 by Kent. R. Brown

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

MAURICE DARCY - oudere man, goedgekleed, sympathiek, welbespraakt, vergevingsgezind.

CHERYL MAE DOBBINS - 19-jarige atlete met vrouwelijke gratie.

"VULGAIRE" VICTOR BOSCO - midden 40, Vietnamveteraan, met vaak onvoorspelbaar gedrag, maar nooit met de bedoeling iemand kwaad te doen.

STANLEY FRANK - achter in de 40, heeft zich zelf tot stadshistoricus benoemd, verlegen, nerveus, maakt zelden een zin af.

COLLEEN KIMBEL - achter in de 30, gescheiden, zes maanden zwanger, aantrekkelijk, mysterieus.

HARRIET MUELLER - achter in de 40, heeft een klein winkeltje, recht voor zijn raap en met gezond verstand, voormalig verpleegster in het leger, mag "Vulgaire" Victor graag.

JACKSON PURDY - begin 40, opgegroeid in een grote stad en heeft zich nog niet aan het ritme van Four Way aangepast, heeft zichzelf tot voorzitter van de Kamer van Koophandel benoemd en is de enig ingeschrevene.

DARYL SWEETWOOD - begin 20, werkt bij het Departement van Verkeer, van Indiaanse afkomst, prettig in de omgang.

BOBBY JAMES DOBBINS - 18 jaar, broer van Cheryl Mae, humeurig, naïef, aandachttrekker.

GEORGIA SWEENEY - oude dame, gracieus, beleefd, was vroeger onderwijzeres, kan slecht zien.

HAROLD SWEENEY - haar man, korzelig, klagend, was vroeger verkoopmanager, hoort slecht.

AMY LYNN PURDY - midden 30, vrouw van Jackson, geëxalteerd, wil graag aardig gevonden worden, verwachtte kortgeleden haar eerste kind maar kreeg een miskraam.

LUCINDA HARRIS - achter in de 20, lift door Amerika.

TIJD:

Eind 20^e eeuw, midden augustus.

Eerste bedrijf: 's ochtends

Tweede bedrijf: tegen zonsondergang.

PLAATS:

Het stadje Four Way, een kleine plattelandsgemeente waar meer dan een eeuw geleden twee wegen bij elkaar kwamen. Een grote boom domineert het decor. Een paar dode takken suggereren de droogte van de omgeving. Aan de boom zijn een oude "betaaltelefoon" en een bord met WELKOM IN FOUR WAY bevestigd. Rond de stam van de boom is een bank gemaakt. Verder ziet men nog diverse oude stoelen, een gammele autostoel, een houten krat en wat houtkrullen. Dit is de ontmoetingsplaats overdag waar men kaart speelt, kletst en verhalen vertelt, die niet altijd waar hoeven te zijn.

Welcome to Four Way: The Town That Time Forgot
by
KENT R. BROWN

OVER DE AUTEUR:

Het werk van Kent R. Brown is in heel Canada, Australië en de Verenigde Staten uitgevoerd. Hij schreef onder andere **Valentines and Killer Chili, A Trick of the Light, Hope 'n Mercy, Reduced for Quick Sale, The View from Sunset Towers, The Phoenix Dimension, Dancing the Box Step, Welcome to Four Way: The Town that Time Forgot, Two Beers and a Hook Shot** en **Ciao, Baby!** Verder is hij de samensteller en bewerker van **Scènes en Monologen voor Jonge Acteurs** en **25 in 10: Vijfentwintig Stukken van Tien Minuten**. Zijn werk wordt uitgegeven door Dramatic Publishing Company. Zijn toneelwerken zijn vele malen onderscheiden. Met onder meer de prestigieuze *Drama-Logue Award* en een *Denver Center Theatre US West Theatre Fest Award*. **Larry's Favorite Chocolate Cake** (Larry's Favoriete Chocoladetaart) ontving een *McLaren Comedy Playwriting Festival Award*. Hij heeft veel workshops en cursussen in toneelschrijven en regisseren geleid. Van 1985 tot 1996 was hij hoofd dramaturgie bij het Mt. Sequoyah New Play Retreat in Fayetteville, Arkansas, waar hij geholpen heeft met het tot stand komen van vijftig nieuwe toneelstukken, geschreven door auteurs die uit heel Amerika geselecteerd waren. Hij heeft bij diverse theaterfestivals als (gast)jurylid gediend en heeft meer dan honderd toneelproducties geregisseerd. Samen met zijn vrouw Gayle woont Kent in Fairfield, Connecticut.

Bij onze uitgeverij zijn de volgende werken ook verschenen van Kent R. Brown:

LARRY'S FAVORIETE CHOCOLADETAART (LARRY'S FAVORITE CHOCOLATE CAKE)

17681 Serieuze komedie in twee bedrijven door Kent R. Brown, vertaling Maja Reinderman, 3/4 dames, 4/5 heren (+4 zeer kleine rollen)

EERSTE BEDRIJF

(als het doek opgaat staat Maurice Darcy over de hoofden van het publiek heen te kijken. Hij is netjes gekleed in een donker pak en met witte slobkousen. Hij heeft een paraplu bij zich, een thermosfles en een koelbox. Nadat hij het "landschap" heeft bekeken, gaat hij naar de ronde bank om de boom. Hij haalt een rode zakdoek tevoorschijn, legt die op de bank en gaat daar op zitten. Hij schenkt een koffie uit de thermosfles, glimlacht en strekt zijn arm om een toast uit te brengen op een denkbeeldig iemand)

MAURICE: Goedemorgen, Margaret. Goed geslapen? Slaap je eigenlijk ooit, vraag ik me af. *(even stilte)* Het wordt weer een snikhete dag. *(neemt een slok koffie en sluit zijn ogen. Er rolt een basketbal van de een naar de andere kant over het toneel. Maurice kijkt naar de bal en sluit dan weer zijn ogen. Het effect is bijna surrealistisch. Even later komt Cheryl Mae Dobbins op. Ze ziet Maurice met zijn ogen dicht zitten en loopt stilletjes verder)* Goedemorgen, Cheryl Mae.

CHERYL MAE: Goedemorgen, meneer Darcy. Ik wilde u niet storen.

MAURICE: Dat deed je niet.

CHERYL MAE: Het leek net of u zat te bidden.

MAURICE: Je basketbal rolde die kant op, geloof ik. Hij rolde hier vlak langs.

CHERYL MAE: Ja meneer. Hij gleed van mijn voet.

MAURICE: Je hoort toch te dribbelen met een basketbal?

CHERYL MAE: Ik heb niet veel geslapen vannacht.

MAURICE: Toen wij het spel speelden gingen we naar het midden van het speelveld nadat we een punt gescoord hadden en sprongen omhoog om weer opnieuw te beginnen.

CHERYL MAE: Ja, meneer.

MAURICE: Het spel is nogal veranderd sindsdien, hè? Een snelle break, slam dunk, High Five en een heleboel pingping. In mijn tijd stond de langste jongen in het midden. Alle anderen stonden om hem heen.

CHERYL MAE: Ja, meneer.

MAURICE: Als je negen punten had gescoord... kreeg je de sleutel van de stad.

CHERYL MAE: Ja, meneer.

MAURICE: Kunnen jij en Bobby het bolwerken?

CHERYL MAE: We redden ons prima. Dank u.

MAURICE: Het wordt een hete dag vandaag.

CHERYL MAE: Gisteren was het om 9 uur 's ochtends al 36 graden.

MAURICE: Is dat zo?

CHERYL MAE: Dat zei de radio.

MAURICE: Dan moet het waar zijn. *(Cheryl Mae gaat af de basketbal achterna)* Nou, Margaret, het wordt weer een prachtige dag in Four Way. *(korte stilte)* Ik hoop dat je goed geslapen hebt.

CHERYL MAE: *(Victor Bosco komt op. Hij is een Vietnamveteraan die enigszins in de war is en draagt een camouflagebroek met een verschoten mouwloos shirt. Hij dribbelt met de basketbal van Cheryl Mae, die vlak achter hem loopt)*

VICTOR: *(dribbelt om de boom)* Nog acht seconden te gaan. De wedstrijd is in volle gang. En "Vulgaire" Victor van de Harrison Mustangs speelt de sterren van de hemel. Dat ziet er niet goed uit voor de Four Way Bulldogs. Maar wacht... uit het niets verschijnt daar Cheryl Mae Dobbins. *(Cheryl Mae gaat verdedigen. Ze spelen het spel zoals de "commentator" het beschrijft)* Een reusachtig spannende strijd, mensen. Het publiek juicht. Maurice! *(Maurice juicht)* Cheryl Mae pakt de bal af. Daar gaat ze! Over het veld! Drie... twee... een! En omhoog... hup! *(Victor maakt een cirkel met zijn armen en Cheryl Mae schiet de bal door de "ring")* De Bulldogs winnen!

MAURICE: Bravo, bravo. Goed gedaan, Cheryl Mae!

VICTOR: Cheryl Mae Dobbins doet het weer. *(even stilte)* Je had in de All Conference moeten spelen, Cheryl Mae. Ze hebben je gepiepeld.

CHERYL MAE: Misschien volgend jaar, Victor.

VICTOR: Als je maar blijft oefenen.

CHERYL MAE: Dat doe ik ook. Een uur per dag.

VICTOR: Het zit 'm in de pols, hoor je me? Denk daaraan.

CHERYL MAE: Bedankt. Ik zal het onthouden.

VICTOR: *(staart naar Maurices slobkousen)* Hé, Maurice! Wat draag je nu aan je voeten? Cheryl Mae, kom eens kijken.

MAURICE: Dat zijn slobkousen.

VICTOR: O ja, slobkousen. Die droeg mijn opa ook. Hij droeg ze zelfs in zijn kist toen we hem onder de grond stopten.

MAURICE: Je hoeft me niet te beledigen.

VICTOR: Ik hield van mijn opa, Maurice. Een heleboel.

MAURICE: Dan voel ik me al weer wat beter. Dank je, Victor.

VICTOR: *(beetje warrig)* Reken maar! Graag gedaan! Het wordt heet vandaag. Ik kan beter gaan schuilen en rusten. *(gaat zitten in de schaduw en houdt de bal dicht tegen zich aan, alsof het een gevallen strijdmakker is. Maurice en Cheryl Mae zijn niet verrast door Victors gedrag)* Beng! Beng! Beng! Zo ben je er nog....

MAURICE: *(tegen Victor)* Heb je vanmorgen ontbeten?

VICTOR: En zo ben je weg. Zomaar. Je staat op! En je gaat neer.

MAURICE: Victor?

VICTOR: Ik hoor je.

MAURICE: Geef de bal terug aan Cheryl Mae.

CHERYL MAE: Het geeft niet, meneer Darcy.

MAURICE: Je bent niet meer in de jungle, Victor. Je kunt relaxen. Je bent nu een deel van de beschaafde wereld.

VICTOR: Hier in Four Way?

MAURICE: Juist. Hier in Four Way. *(Victor rolt de bal naar Cheryl Mae)*

CHERYL MAE: Dank je, Victor. Ik heb 'm voor de rommelmarkt meegenomen.

VICTOR: Je staat op... en je gaat neer.

MAURICE: Cheryl Mae, wil je wat voor me doen? Zou je even voor me naar Oasis willen gaan?

VICTOR: *(opeens weer energiek)* Tijd voor een donut! Voor en midden!

MAURICE: Ik wil graag...

VICTOR: Tien met glazuur, vijf met suiker, drie met aardbeien, drie met citroen, een dozijn chocolade met hageltjes er bovenop en

een zemelen muffin voor de oude Maurice hier. Een uit de kunst allegaartje als ontbijt voor een oude kameraad.

MAURICE: Wat attent.

VICTOR: Ik moet goed op dat ouwe karkas van je passen.

MAURICE: Ik zal zelf wel op dat oude karkas van mij passen, maar dank je voor je goede bedoeling.

CHERYL MAE: Ik kan helpen, meneer Darcy. Ik heb geld.

MAURICE: *(pakt zijn portemonnee)* Dat zit wel goed, Cheryl Mae, ik heb gisteren mijn cheque van de Sociale Dienst gekregen.

VICTOR: Laat je niet door hem opjuten, Cheryl Mae. Hij is stinkend smerig rijk.

MAURICE: Je beschrijvend vermogen doet me versted staan, Victor. *(Stanley Frank komt op en heeft een stapel papieren, kranten en oude foto's bij zich. Hij onderscheidt zich door een intrigerende mengeling van verlegenheid en ongebreideld enthousiasme)*

STANLEY: Ik had de wekker... gezet. Ik weet dat ik dat gedaan heb. Sliep er dwars door heen. Wat dacht ik toch!! Kon niet besluiten wat ik mee moest nemen vandaag. Zijn ze er al? *(Stanley geeft de hele stapel aan Cheryl Mae)* Hou deze even vast, alsjeblieft. Ik dacht dat dit wel een fascinerend... verslag zou geven... van wanneer het zich openbaarde. Hoe de stad begon.... bedoel ik. Wie we waren... en waar we vandaan kwamen... *(kijkt naar achter het toneel)* Och, jeetje... is dat daar de machine? Wat een prachtige ochtend, hè? Hallo, allemaal... fijne verjaardag... feestelijke dag... belangrijke dag! *(gehaast af)*

MAURICE: Stanley leek in een goede bui.

VICTOR: Hij is niet goed snik, is je dat ooit opgevallen, Maurice? Hoogst eigenaardig. Niet zoals jij of ik.

MAURICE: We zijn allemaal verschillend, Victor.

CHERYL MAE: *(kijkt naar achter het toneel)* Ze zijn aangekomen. Ik denk dat ze er zijn.

MAURICE: Neem nog maar wat extra donuts voor de arbeiders mee, Cheryl Mae.

VICTOR: *(geeft Maurice een hint)* Het wordt snikheet vandaag, Maurice.

MAURICE: En wat blikjes fris.

VICTOR: Zo mag ik het horen!

MAURICE: *(zachtjes tegen Cheryl Mae)* En wat jus d'orange voor Victor. En zeg tegen Harriet hier te komen zodra ze kan.

CHERYL MAE: Ja meneer. Ik ben zo terug. *(Cheryl Mae gaat af. Af en toe hoort men het geluid van zware machines die in beton graven en het geknars van het overgaan in een andere versnelling. Maurice schenkt nog een koffie voor zichzelf in en stopt een sigaret in een sigarettenpijpje. Hij steekt de sigaret aan en gaat met zijn knieën over elkaar zitten roken. Dit is een ritueel dat hij al duizend keer uitgevoerd heeft. Victor pakt een zakmes en begint in een stuk hout te snijden)*

VICTOR: Het wordt ieder jaar heter, Maurice. Een dezer dagen brandt de hemel weg en vallen de planeten naar beneden... en zullen er duivelse geesten uit het binnenste van de aarde oprijzen.

MAURICE: Dat is niet de leukste optie, maar je staat niet alleen in je voorspellingen, Victor.

VICTOR: Ik reed in een tank in die andere wereld, dus ik weet wat het is om de planeten uit de hemel te zien vallen. Heb ik je wel eens verteld over die andere wereld, Maurice?

MAURICE: Talloze keren. Maar ga je gang.

VICTOR: Het was niet zoals het gewone leven.

MAURICE: Dat heb je me verteld, ja.

VICTOR: Het zou verboden moeten zijn.

MAURICE: Dat ben ik met je eens.

VICTOR: *(energieker)* Ik geloof dat het beter met me gaat, Maurice. Sta ieder morgen op en zeg tegen mezelf: "Word beter, verdomme!" Voel ik me in ieder geval al wat beter door. *(even stilte)* Denk jij dat het beter met me gaat?

MAURICE: Het gaat best goed met je, Victor.

VICTOR: Soms denk ik aan zelfmoord.

MAURICE: Dat doen de meeste van ons af en toe. Niet ongebruikelijk. Laat je er niet door terneerslaan.

VICTOR: *(verandert snel van tempo)* Ik wist niet wat ik voor de volgende eeuw mee moest nemen, jij wel? "Een deel van je leven," zei Stanley. Jezus, wie weet wat je daarmee moet doen? Ik niet. Die verdomde vooruitgang vermoordt je ieder keer. *(even*

stilte) Hoe zou het zijn als niets meer hetzelfde is?

MAURICE: Je stelt moeilijke vragen, Victor. Dat zijn de beste. Dat heb ik altijd in jou gemogen. Vragen stellen waar niemand een antwoord op weet. *(Colleen komt op. Ze is zes maanden zwanger)*

COLLEEN: Hallo, Maurice.

MAURICE: Goedemorgen, Colleen. Heb je alles geregeld? Kan ik iets voor je doen?

COLLEEN: Ik weet niet of ik alles al geregeld heb, Maurice. Maar vandaag is de dag.

VICTOR: Colleen!

COLLEEN: Hallo, Victor.

VICTOR: Mijn hart! Mijn hart!

COLLEEN: *(heeft Victors sentimentaliteiten al vaak gehoord)* Dank je, Victor. Dat is edelmoedig van je.

VICTOR: *(bedoelt Colleens baby)* Van wie is het, Colleen?

COLLEEN: Nu niet, Victor.

VICTOR: Je kunt het mij wel zeggen. Fluister het maar in mijn oor, ik zal het niet doorlullen.

COLLEEN: Wat ben je weer vulgair, Victor.

VICTOR: Jij zegt altijd van die lieve dingen, Colleen.

COLLEEN: *(tegen Maurice)* Het huis gaat vanmiddag om twee uur dicht. Ik moet dan een paar honderd mijl af kunnen leggen... een kamer zoeken... CNN kijken... en een potje janken. Ik red me wel.

VICTOR: Laat me met je meegaan.

COLLEEN: Niet nu, Victor.

MAURICE: We zullen je missen, Colleen.

COLLEEN: *(kust Maurice op zijn voorhoofd)* Je bent lief, Maurice. Margaret had het met jou getroffen.

VICTOR: Mijn voorhoofd is deze kant op, Colleen. *(Colleen wacht even en kust dan Victor ook op zijn voorhoofd)* Zag je dat, Maurice? Ze zoende me! *(tegen Colleen)* Ik heb nog andere plekken op mijn lichaam als je geïnteresseerd bent. *(Cheryl Mae komt op met diverse zakken met donuts, koffie en cola)*

CHERYL MAE: Tien met glazuur, vijf met suiker, drie met aardbeien, drie met citroen en een dozijn met chocola met daar bovenop...

VICTOR: Hageltjes!

CHERYL MAE: Twee muffins voor u, meneer Darcy, en zes met glazuur voor de wegwerkers. Jus d'orange en blikjes fris in deze zak.

VICTOR: (*vindt de jus d'orange en slurpt het snel op*) Ik ben moeilijk soms. Sorry.

CHERYL MAE: Dat geeft niet.

VICTOR: Smaakt lekker. Bedankt.

COLLEEN: (*helpt Cheryl Mae met de zakken*) Hier, laat me je even helpen.

CHERYL MAE: (*tegen Maurice*) Hier is het wisselgeld.

MAURICE: Dat mag je houden. Stop het maar in je spaarpot. Het is vandaag een speciale dag.

CHERYL MAE: (*geeft al het wisselgeld aan Maurice*) Bobby heeft zijn krantenwijk, meneer Darcy, en hij zit in de avondploeg op de fabriek. En ik heb een nieuwe baan bij Babcock. Evengoed bedankt.

VICTOR: Wat voor werk?

CHERYL MAE: Boekhouding en wat typwerk.

VICTOR: Laat je de deur openstaan?

COLLEEN: Victor, iedereen moet voor zichzelf andere mensen beoordelen.

VICTOR: (*tegen Cheryl Mae*) Hoor je me? Zeg hem dat hij zijn handen boven tafel houdt en zijn worst in de koelkast.

MAURICE: Ik denk dat Cheryl Mae wel ongeveer begrijpt wat je bedoelt.

CHERYL MAE: Het zal zo'n vaart niet lopen. Maar bedankt, Victor.

VICTOR: Je vader zou je hetzelfde gezegd hebben. Zodra Babcock met zijn handen bij jou in de buurt komt, moet je het me zeggen... dan zal ik hem in mekaar timmeren.

COLLEEN: Leuk aangeboden, Victor.

VICTOR: Zo'n soort gozer ben ik nou eenmaal, Colleen.

COLLEEN: Je bent een kei van een vriend, Victor, dat moet ik je

nageven. (*Stanley komt op met een tamelijk grote steen, die bij het graven "achter het toneel" tevoorschijn gekomen is. Hij laat het vol enthousiasme zien*)

STANLEY: Kijk... zien jullie dat? Kijk! Heb ik gevonden. Keek gewoon naar beneden en daar lag hij. Ze stopten met graven zodat ik hem kon pakken. Zien jullie het?

VICTOR: Wat? Waar?

STANLEY: Hier! Zie je het niet?

VICTOR: (*bekijkt de steen van dichtbij*) Het is een rotsblok. Nou en? Ik heb massa's rotsblokken gezien, Stanley. Ik ben zo hier en daar geweest.

STANLEY: Sporen... geschiedenis... hier!

VICTOR: O, ja. Lijkt wel een insect of een vis of zoiets. Een ribbenkast misschien. Hé, dat is me wat.

STANLEY: (*laat het aan iedereen zien*) Botten, denk ik. Absoluut verbazingwekkend. Beneden in de oceaan... precies waar we nu zijn... duizenden jaren. Met al die... druk... en al dat... bederf... diep onder de modder... en de druk erom heen jaar na jaar... tot...

VICTOR: Ja, ik snap het. Precies! Hij gaat gewoon zijn eigen gangetje.... een stukje zwemmen of misschien onder een boom zitten... en al die druk om hem heen heeft die arme sloeber gewoon geplet en woeps! Een instant fossiel. Zo ging dat. 't Zal hem wel verrast hebben.

MAURICE: Ik denk dat het wel ietsje langer geduurd heeft, Victor.

VICTOR: Niet als ik het vertel.

COLLEEN: (*serieus*) Ik wist niet dat Four Way vroeger op de bodem van de oceaan lag.

STANLEY: (*blij dat Colleen hem serieus neemt*) Ja, dat waren wij. Ik bedoel... de aarde... de grond lag daar.

COLLEEN: Het allemaal erg boeiend, Stanley. Ik zal je missen.

STANLEY: Dank je. (*even stilte*) Je ziet er... eh... erg...

VICTOR: (*even stilte*) Lief uit. Zeg maar dat ze er lief uitziet.

STANLEY: (*even stilte*) Leuk. Je ziet er erg leuk uit vandaag. Ik vind het jammer dat je weggaat.

COLLEEN: Dank je, Stanley.

VICTOR: Vraag haar om een zoen op je voorhoofd.

STANLEY: Ik moet gaan. *(gaat plotseling af en neemt de steen mee)*

VICTOR: Het lukt mij vandaag beter dan Stanley, vind je ook niet, Maurice?

MAURICE: Hij heeft het druk vandaag, Victor. Hij moet aan van alles en nog wat denken.

VICTOR: *(begint geagiteerd heen en weer te lopen)* Het komt door die hitte. Waarom gebeuren al die rottingen in de hitte? Al die druk.

CHERYL MAE: Meneer Darcy?

VICTOR: Lange knul... Eén meter negentig...

COLLEEN: Victor?

VICTOR: Jimmy Loon... van Louisiana.

MAURICE: Victor?

COLLEEN: Wil je misschien zo'n chocolade donut die je zo lekker vindt met die hageltjes erop ...

VICTOR: Miste twee voortanden. Net een kromme afrastering zonder hek. Horen jullie me, soldaten?

MAURICE: We horen je, Victor.

VICTOR: 't Had heel kort moeten zijn. Erin en eruit. Op tijd weer terug voor Johnny Carson. Had z'n haar nog steeds omhoog. Jimmy stak zijn haar altijd op. In een knotje. En als ie vrij was stapte hij daar trots mee rond in de NCO club. Had een grietje die stad en land voor hem afzocht naar 'n paar rooie hoge hakken. Maat 45! Gaf dat zomaar op en liet een paar speciaal voor hem maken. Moest ze een maand voor op haar rug liggen, maar ze hield van 'm. Sally Louise. Zo heette z'n meissie in Shreveport. Hij miste d'r ontzettend. Dus hij kleepte zich net als zij zodat hij d'r niet vergeten zou terwijl hij in de shit zat. Jimmy's naam was Jimmy. Kunnen jullie het volgen? *(Victor heeft zijn mes nog steeds in zijn hand. Niemand is echt bang voor hem, maar ze nemen het zekere voor het onzekere. Victor sluipt over de grond, alsof hij op nachtpatrouille is)*

CHERYL MAE: Moeten we er iemand bijhalen? *(Stanley komt op met een ander rotsblok)*

STANLEY: Kijk! Nog een. Zie je? Twee op dezelfde... *(ziet Victor en blijft als bevroren staan)*

VICTOR: *(laat zijn linkerarm zakken en gaat op zijn hurken zitten)*
Dus, hij riep "omlaag" en wij gingen omlaag. Zelfs de insecten waren stil... alsof ze hun adem inhielden.. alsof ze wisten wat er aan de hand was. "Hé, lekker ding," zei-ie, praatte tegen de duisternis, "heb je wat voor me vannacht?"

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ  **INK**

“Samenspelen” is ons motto